

عنوان مقاله:

اسارت زوار ایرانی توسط ترکمانان و واکنش حکومت قاجار (سده ۱۹ م)

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 4، شماره 13 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مسعود مرادی

زهرا شبانی ثانی

خلاصه مقاله:

در دوره قاجار بر اثر تهاجماتی که توسط اقوام ترکمن به ایران و به ویژه خراسان صورت می گرفت، بسیاری از شهرها و آبادی های این منطقه تا جنوب شرق دریای خزر در ناامنی به سر می بردند. این اقوام به غارت اموال و اسارت افراد می پرداختند. در این میان اشخاصی که در حال رفتن یا بازگشتن از سفرهای زیارتی بودند مورد حمله ترکمانان واقع شده و پس از غارت اموالشان، به اسارت گرفته می شدند و در صورتی که پیرو ناتوان بودند همان جا به قتل می رسیدند در غیر این صورت به بازارهای برده فروشی در بخارا، خیوه و مرو برده شده و رد آن جا به فروش می رسیدند. آنها اگر توانایی مالی داشتند می توانستند آزادی خود را بایزبانند. حکومت قاجار پس از آگاهی از این خبرها به ویژه اگر فرد مهمی در شمار اسرا بود به حکام محلی فرمان های اکید برای آزادسازی آنها صادر و در بعضی موارد به اعزام سفیر بسنده می کرد. با وجود تمام تلاش هایی که از سوی حکومت برای مقابله با تهاجمات تراکمه صورت می گرفت تا اواخر دوره قاجار این روند وجود داشت. زیرا به جای این که تلاش ها پیشگیرانه باشد، بیشتر تدافعی بود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030298>

